

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Budapest sorsjegylázban

Forrás: Magyarország

Bm

1925. 8. 1.

Osztályozás

Tárgy

795

Hely

Idő

1925

Személy

Helyszám

Köz

Budapest sorsjegylázban

Budapest hirdetőoszlopain az utóbbi időben óriási plakátok tüntek fel, amelyek a tarka-barka szecessziós reklámok közt egészen új hangjukkal hívják fel az arramenők figyelmét. Milliókat, sőt milliárdokat ígér csábító hangon az egyik, — csak egy sorsjegy árát kell megkockáztatni és ebben a hangnemben, némi változtatással, egymás mellett négy-öt sorsjáték is a legváltózatossabb nyerceményekkel vagy könnyű meggazdagodással biztat. Mióta a korona stabil lett, az állam ismét megindította az osztálysorsjátékot, de megengedi, hogy egyesületek kulturális vagy jótékony célra sorsjátékot rendezzenek. Az első ilyen sorsjáték jól sikerült, a közönség ezerszámra vette a sorsjegyeket. S mivel ennek a szónak: sikere mindenütt talán csábítóbb hatása van, mint annakidején a hamélni patkányfogó furulyáknak, és ismerve különösen a fővárosiak természetét, hogy ha hallanak valami sikeres vállalkozásról, annak rövidesen annyi követője akad, mint eső után a gomba, — nem lehet csodálkozni, hogy ma már válogathatunk abban, hogy mit szeretnénk megnyerni: milliókat, autót, bundát vagy nyaralást? A sorsjáték máris elég népszerű, amit az élelmes konjunktúra, — erre hitet lehet tenni!

— rövidesen még jobban ki fog használni, úgy hogy a helyzet ma-holnap úgy fog alakulni, hogy akiknek még nemrégien részvényekkel volt tele a fiókjuk, azok ott különböző számú, színű, értékű sorsjegyeket fognak őrizni. És a húszadik napján pedig százazrek alsznak el a boldog reménnyel, hogy hátha másnap mint milliárdosok, autótulajdonosok vagy mint római zarándokok ébrednek föl!

Hogy a közönség ilyen buzgón vásárolja a sorsjegyeket, annak nemcsak az a pszichológiai alapja van, hogy az emberek mindig vágyakoznak a gyors és könnyű meggazdagodásra, hanem ez részben beteg gazdasági viszonyainknak egyik látünete. Az agyonszanált, vagyoniilag leromlott osztályok elmennek szerencsét próbálni a sorsjátékon, amely bizonytalan, de esetleg elnyerhető értékeket helyez kilátásba, csekély költség mellett. A sorsjegyek ára aránylag nem drága; 5, 10, 20.000 korona az áruk és így még a szegényebb néposztály is megkockáztathat egy ilyen összeget, azért a reményért, hogy hátha éppen feléje fordul a szerencse szeszélyes istenasszonya és nagyobb jóléthez juttatja.

A sorsjátékok a legváltózatossabb nyerceményeket osztják ki a nyertesek közt. A milliós összegeken kívül autót, bundát, zongorát, butort, sportcikkeket és még száz más elnyerhető tárgyakat hirdetnek a különböző plakátok. A megindult konkurrencia új ötletket is hoz. Így az egyik jótékony célra rendezett sorsjáték minden 20.000 koronás sorsjegyhez 100.000 koronás szelvényt mellékel, amelyet bizonyos cégeknél történő

öt. v. füz.) (Oldal)

vásárlásoknál fizetésül fel lehet használni. Így itt minden vevő tulajdonképp legkevesebb 80.000 koronát nyer. De legújában a bankokból és dohánytözsdékből a sorsjegyarúsítás kivonult az utcára. A jól ismert piros ernyők alatt árusítottak jótékony célú sorsjegyeket, és a pesti polgár, aki eddig, ha adakozott, csak saját önzetlenségében lelte jutalmát, most már cserébe sorsjegyet is kap. Sőt olyan sorsjegyek is vannak, amelyekkel más, nagyobb méretű sorsjátékokra lehet nyerni sorsjegyeket, — szóval az élelmesség e téren sem szenved ötletihányban.

A lutrizás a: Jöttem, láttam, győztem! szólás módjára hódította meg a főváros lakosságát és azt hiszem, csak idő kérdése, hogy a ragály a vidékre is átterjedjen. De ne tegyünk magunknak

szenrehányást ezért a gyüngeségért, mert állítólag Németországban már minden rikkancsnak 12 sorsjegy van a zsebében. Bécsi hírek szerint ott is annyira dühöng a sorsjegyláz, hogy újában a Lakásépítő akció javára is rendeznek sorsjátékot. Szinte komikusan hat ez a hír és nem tudhatjuk, hogy eredményes lesz-e ez a terv. De ha beválik — s mert mi mindig szerettük utánozni Bécset, — lehet, hogy nálunk is ez fogja megindítani a kormány jóvoltából teljesen pangó lakásépítkezést!

Hogy ez az emberek nyercészkedési hajlamára alapított divat meddig fog uralkodni, azt megjósolni nem lehet. Egyelőre virágzik, — s ha nem is hozhat szerencsét mindazoknak, akik bevásároltak, egy rövid ideig mindenkinek megadja azt a boldog ábrándot: hátha!